

Arrest

nr. 285 083 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MOUBAX
Herbert Hooverlaan 212/2
1200 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 september 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die *loco* advocaat V. MOUBAX verschijnt voor verzoeker, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 3 oktober 2016 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 15 juli 2020 om internationale bescherming. Op 17 augustus 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. *Feitenrelaas*

U werd geboren op (...) 1995 in Amuzi Ahiazu, Imo State en u beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit.

Sinds uw geboorte tot 2015 woonde u bij uw ouders in Umudwasi. U groeide op met het traditionele geloof Amadioha waar uw vader chiefpriest was. De opvolging van de chiefpriest wordt bepaald door de volgende A. (...) zoon die op de derde marktdag (van de Igbo weekdagen), Afo, en tevens tijdens de volle maan geboren is. U voldeed aan deze eisen en werd zo bij de geboorte aangesteld als de nieuwe opvolger. U besepte dit reeds op jonge leeftijd. U zag het niet zitten om de positie in te nemen omdat u niet hield van alles wat u gedaan had bij het altaar, maar liet dit niet blijken omdat u vreesde levend verbrand te worden.

In december 2014, schakelde u de hulp in van een katholieke priester. Het doel was het dorp te bevrijden van het traditionele geloof. Dat was de eerste keer dat u weigerde mee te doen aan de ceremonies. Die bevrijding duurde drie maanden, van maart tot mei, met het hoogtepunt in midden mei waarbij u het altaar vernietigde. In de nasleep daarvan werd u viermaal aangevallen.

Eind mei 2015, vertrok u naar Lagos waar u inwoonde bij uw oom C. I. (...) in Surulere. Daar verbleef u 15 maanden. In die tijd regelde u de praktische kant van uw reis naar Europa. U regelde dat u werd toegelaten aan de Artevelde Hogeschool in Gent op voorwaarde dat u een bepaald niveau van Nederlands haalde. Met een studentenvisum kwam u op 3 oktober 2016 toe in België. U begon Nederlandse lessen aan het Universitair Centrum voor Talenonderwijs (UCT) in Gent, maar slaagde niet. Bijgevolg kon u zich ook niet inschrijven voor uw opleiding verpleegkunde. U werd toegelaten aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen en Humanistiek in Wilrijk. Uw studentenvisum werd echter niet vernieuwd en u werd gevraagd het grondgebied te verlaten. U wou in beroep gaan tegen deze beslissing, maar maakte de betaling niet waardoor er geen beroep is ingediend. U probeerde binnen te raken bij verschillende instellingen om een priesteropleiding te volgen, maar werd steeds geweigerd. Op 15 juli 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties op Belgisch grondgebied.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een video waarop het altaar te zien is, een artikel in de Announcer krant van 28 mei 2021, een dreigbrief en enkele foto's waarop het altaar te zien is (3) en een groep mensen (2).

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en uw land van herkomst te hebben ontvlucht omdat u chiefpriest zou moeten worden van de Amadioha gemeenschap (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 04 mei 2022 (hierna NPO), p.23). U vreest dat u zou gedood worden (NPO, p.32).

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden gegeven. Uit onderstaande vaststelling blijkt dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient er gewezen te worden op de zeer laattijdige indiening van uw verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. U kwam aan op Belgisch grondgebied op 3 oktober 2016 met een studentenvisum. Nadat u niet slaagde voor uw taalcursus Nederlands, kon u ook niet beginnen aan uw opleiding verpleegkunde. Uw verblijfsvergunning werd bijgevolg niet meer hernieuwd. Dat u, bijna vier jaar na uw aankomst en na verschillende keren gefaald te hebben om een verblijfsvergunning te krijgen, zich pas wendt tot de Belgische asielinstanties om een verzoek om internationale bescherming in te dienen is bijgevolg buitengewoon frappant. Gevraagd waarom u niet direct bij uw aankomst een asielaanvraag indiende, geeft u aan dat u dacht dat u een legaal verblijfsstatuut zou verkrijgen als u uw

studies zou afmaken (NPO, p. 16). Verder geeft u aan dat u geen informatie daarover heeft gekregen en u al die jaren probeerde om terug in het onderwijssysteem te raken (NPO, p.32). Overigens verklaart u dat u na de dood van de chiefpriest alle hoop verloor en u meer druk voelde om de rol over te nemen. Nochtans overleed uw grootvader, de chiefpriest, in 2018 terwijl u pas in 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende (NPO, p.27). Er kan echter redelijkerwijs verwacht worden van iemand die een gegronde vrees heeft op vervolging of kans heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zich informeert over de mogelijkheden om asiel aan te vragen en zich, bij aankomst, zo snel mogelijk wendt tot de bevoegde asielinstanties. Dat u dit naliet te doen, demonstreert hoe u de bescherming noch noodzakelijk noch dringend vond en doet drastisch afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en de door u aangehaalde vrees.

De brief die u schreef aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen – dd. 3 oktober 2017 – haalt verder de geloofwaardigheid van de naar u voorgebrachte vrees onderuit (toegevoegd in de blauwe map in het administratieve dossier). In deze brief maakt u op geen enkel moment gewag van de problemen die u persoonlijk gekend zou hebben in uw land van herkomst waardoor niet blijkt dat u uw land verlaten zou hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Meer zelfs, u kaart Boko Haram, ISIS en Al-Shabaab aan, maar laat na uw persoonlijke vrees neer te pennen. Dat u uw persoonlijke brief aan een universitair departement niet kenbaar zou willen maken, zou enigszins begrepen kunnen worden, zij het niet dat u daarnaast verklaart in deze brief – tot driemaal toe – vrijwillig te willen terugkeren naar uw land van herkomst. Geconfronteerd de inhoud van deze brief, geeft u aan dat u hoopte toegelaten te worden aan de faculteit om via deze opleiding priester te kunnen worden. Nochtans, blijkt uit uw brief dat u geen priester wou worden, maar een job wou krijgen bij het ministerie van Cultuur en Onderwijs om zo uw landgenoten op te leiden in deze materie. Bovendien begint u de brief door te stellen dat u naar België kwam om verpleegkunde te studeren. De inhoud van deze door u opgestelde brief doet verder de vermoedens rijzen dat u uw land van herkomst verlaten heeft omwille van studieredenen – en niet uit een gegronde vrees voor vervolging.

U geeft aan dat u uw land ontvluchtte omdat u vanaf uw geboorte benoemd werd als de opvolger van uw (groot)vader om te fungeren als chiefpriest van het Amadioha geloof. De opvolging wordt immers bepaald wanneer een zoon in de A. (...) -familie geboren zou zijn tijdens volle maan op de derde marktdag (in de Igbo kalender), Afor (NPO, p.18, 26). U verklaart dat u aan deze eisen voldeed en daarom aangesteld werd als toekomstige opvolger van de chiefpriest (NPO, p.26). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat het op uw geboortedatum, 31 maart 1995, geen volle maan was. Deze vond immers plaats op 17 maart 1995 volgens info die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Op de dag dat u geboren werd, op 31 maart 1995, begon er daarentegen een nieuwe maan (zie administratief dossier). Niet enkel dit blijkt niet te kloppen, ook werd u niet geboren op Afor marktdag, maar, zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, op Nkwu marktdag. Aan de hand van deze objectieve informatie lijkt dan ook uw aangehaalde vrees om chiefpriest te moeten worden in het water aangezien u niet voldoet aan de door u opgesomde vereisten waaraan een dergelijke opvolger moet voldoen – namelijk geboren tijdens volle maan en op de derde marktdag volgens de Igbo kalender – ook al in het licht van de vaststelling dat u niet de oudste – eerstgeboren zoon binnen uw gezin bent.

Bovendien wordt bovenstaande vaststelling die geloofwaardigheid van uw relaas lijkt te ondermijnen verder bevestigd door uw beperkte kennis betreffende uw (traditionele) geloof en de vermeende opvolging. Zo blijkt dat het sinds uw geboorte al vast stond dat u uw grootvader zou moeten opvolgen. En hoewel u dat al vanaf uw tien jaar zou geweten hebben en voorbereid zou zijn om zijn rol over te nemen, blijven uw verklaringen over de feitelijke opvolging relatief vaag en weinig concreet. Zo kan u weinig vertellen over de opvolgingsceremonie. Gevraagd hoe dat precies in zijn werk gaat als u de positie zou aanvaarden, antwoordt u kort dat er een ceremonie zou zijn (NPO, p.28). Wanneer u gevraagd wordt dit uitgebreider uit te leggen (aangezien u hier toch op voorbereid zou zijn), treedt u echter niet in de details en blijft u oppervlakkig. Zo verklaart u dat er een grote ceremonie is met een speciale dans en offers van enkele dieren. Ook de rituelen en eedaflegging die daarmee aan te pas zouden komen, geeft u enkel wanneer de protection officer u hieraan herinnert (NPO, p.28). Ook wordt er gepolst naar uw algemene kennis van het traditionele geloof en wordt er u gevraagd naar de plaats die Amadioha innam of inneemt in het geloof. U verklaart dat er geen hiërarchie is. Wanneer de protection officer u vertelt dat Chukwu aan het hoofd staat van het geloof probeert u tevergeefs te overtuigen dat Chukwu en Amadioha dezelfde zijn. Uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat Chukwu niet dezelfde god is als Amadioha en dat er naast deze twee ook nog andere goden bestaan.

Ook over de aanloop en de nasleep van de vermeende verwoesting van het altaar en uw vertrek uit het dorp, blijkt u niet overtuigend te antwoorden. Voor de vernieling van het altaar, riep u de hulp in van een priester en zijn gebedskrijgers, zo verklaart u (NPO, p.22, 28). Gevraagd wanneer u die priester ontmoette, geeft u aan dat dit gebeurde voor februari via broeder A. (...) (NPO, p.19). Opvallend is hoe u zich eerst de naam van deze priester, vader K. (...), lijkt de herinneren, maar dan even later, wanneer het nogmaals gevraagd wordt ter bevestiging, u meent deze vergeten te zijn en enkel de kerk waar hij toebehoorde kan herinneren (NPO, p.19, 22). Dat u de naam van zo'n belangrijk spilfiguur blijkt vergeten te zijn, doet de vraag rijzen of u effectief de priester heeft opgezocht om deze bekering uit te voeren.

Hierbij dient er te worden opgemerkt dat uw dichte familieleden, uw zus en broer net als uw moeder, reeds christen zijn. Ook geeft u eerst aan dat de band met uw moeder goed is (NPO, p. 9). Daarna, wanneer de protection officer vraagt hoe uw ouders reageerden op de vernietiging van het altaar, verklaart u dat zij er heel slecht op reageerden en u niet meer zien als hun zoon en ze nooit bezorgd waren om u. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat de band met uw moeder goed is, past u uw antwoord aan en verklaart u dat zij de enige was die een beetje om u gaf, maar niet veel (NPO, p.21). Nochtans, verklaarde u dat uw moeder het christelijk geloof aanhangt. Het is dan ook opmerkelijk dat zij uw standpunt niet steunde of begreep. Bovendien, zo blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, is het aanhangen van verschillende religies, geen probleem binnenin de familie. Zo verklaart u dat uw moeder geen lid meer is van het Amadioha geloof omdat ze haar interesse erin begon te verliezen nadat ze trouwde met uw vader. Uw vader blijkt dat geen enkel probleem te hebben gevonden (NPO, p.26) – net zoals het feit dat uw broer en zus christen zouden zijn en het traditionele geloof niet aanhangen. Gevraagd hoe uw vader ermee omgaat dat zijn kinderen allen christenen zijn, vermeldt u gewoon dat de communicatie niet sterk is (NPO, p.26). Bij de bewering dat uw vader u levend zou willen verbranden omdat u de positie van chiefpriest zou hebben geweigerd, kunnen dan ook behoorlijk wat vragen gesteld worden – in vergelijking met de beweerde berusting die hij zou hebben getoond ten aanzien uw andere dichte familieleden die het traditionele geloof al een lange tijd niet (meer) aanhingen. De vermeende overreactie van uw vader lijkt dan ook in schril contrast te staan met de gelatenheid ten aanzien van uw moeder, broer en zus die het Amadioha geloof niet aanhingen – waardoor uw relaas verder in twijfel kan worden getrokken. In een context van dergelijke religieuze verdraagzaamheid lijkt het erg vreemd te zijn dat men u in die mate zou willen vervolgen dat u voor uw leven zou moeten vrezen – indien al geloof kan worden gehecht aan de vermeende opvolging.

Verder dient er ook te worden opgemerkt dat u geen overtuigend antwoord kan geven over uw eventuele vervolgers. Zo wordt er u gevraagd wie het moeilijk zou hebben met uw weigering. U geeft aan dat dit degenen zijn die nog steeds heel erg geloven in Amadioha. Gevraagd om dit meer te specificeren, verklaart u dat er heel veel mensen zijn en u dat niet allemaal kan bijhouden (NPO, p.29). Ook de agressors van de vier vermeende aanvallen op uw persoon, kan u niet identificeren. Wie u precies bedreigde of aanviel kan u overigens ook niet meedelen. (NPO, p.20)

Bovendien zijn er nog enkele tegenstrijdigheden op te merken die verder de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch ondermijnen. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u bij uw ouders woonde in Amuzi Ahiazu tot juni 2016. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal bent u er echter van overtuigd dat uw verhuis uit uw geboortestad ongeveer een jaar vroeger heeft plaatsgevonden, eind mei 2015. Geconfronteerd met deze discrepantie, beweert u dat u wel degelijk 2015 zei. Nadat u er nogmaals op gewezen wordt, verklaart u dat ze u niet goed zullen verstaan hebben en dat u er vrij zeker van bent dat u in 2015 Amazi Ahiazu verliet (NPO, p.5). Ook over de tijdspanne van uw verblijf in Lagos, uw volgende woonplaats, kunt u geen duidelijkheid scheppen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud spreekt u over 15 maanden (NPO, p.6). Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u daar maar 4 maanden verbleef. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, geeft u aan niet te weten waarom u dat zei (NPO, p.6). Uw antwoorden zijn bijgevolg weinig overtuigend. Bovendien kreeg u aan het begin van het interview de mogelijkheid om eventuele correcties of opmerkingen over dat interview te geven, maar vermeldde u enkel dat er zaken betreffende uw relatie en uw familie niet klopten (NPO, p.3).

Overigens dient er hierbij te worden opgemerkt dat u na uw vertrek uit Amazi Ahiazu nog meer dan een jaar in Lagos verbleef vooraleer u Nigeria verliet (NPO, p.6). Immers, van iemand die verdere vervolgingsfeiten vreest in het land van herkomst, kan een zekere urgentie om het land te verlaten worden verwacht. Het gebrek aan een dergelijke urgentie relativeert uw vrees voor vervolging op fundamentele wijze. Bovendien dient hierbij verder opgemerkt te worden dat u in deze lange periode in Lagos geen ernstige problemen heeft gekend – buiten een klein eenmalig dispuut met een buurman die ook afkomstig zou zijn van uw dorp. Dat de traditionalisten van uw dorp echter op geen enkel moment u zijn komen

opzoeken, hoewel er een dorpeling wist dat u in Lagos vertoefde, doet verder ernstig afbreuk aan uw vrees voor vervolging. Bijgevolg heeft u zich succesvol van uw vermeende problemen kunnen onttrekken door uw geboortestreek te hebben verlaten en kan er niet ingezien worden waarom u bij een mogelijke terugkeer naar uw land van herkomst u niet in Lagos zou kunnen vestigen – indien al gelood kan worden gehecht aan uw vermeende problemen in uw geboortedorp – quod non.

Om uw verzoek om internationale bescherming te staven, legt u een krantenartikel voor. Dit krantenartikel kwam er nadat u geïnterviewd werd op 26 mei 2021. Gevraagd naar de reden of aanleiding van de publicatie van dit artikel op dat tijdstip – meerdere jaren na het vermeende voorval binnen uw familie – geeft u aan dat u het probleem wou blootleggen aan de wereld. U geeft ook aan dat u niet eerder belde naar de krant omdat u nog hoopte kans te maken om hier in België te blijven via werk. Gezien uw pogingen tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning tot niets uitdraaiden, besloot u daarom toch het interview te doen omdat, zoals u letterlijk verklaart, u daar nog meer gevaar [zou] lopen (NPO, p.18). Gevraagd of u deze poging ondernam om zo uw asielprocedure te bevorderen, antwoordt u positief. Dat deze brief een gesolliciteerd karakter heeft, staat hierom buiten kijf. Daarenboven staan er in het artikel, waar zowel u als uw broer aan meewerkten, verschillende tegenstrijdigheden met uw verklaringen van het persoonlijk onderhoud waardoor de geloofwaardigheid van het document onderuit gehaald wordt. Zo staat er dat u, R. (...), de enige zoon bent die geboren is in uw familie (zie krantenartikel toegevoegd aan administratief dossier). Dit blijkt echter niet te kloppen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud. Daarmee geconfronteerd, geeft u aan dat ze een fout gemaakt hebben (NPO, p. 19). Verder vermeldt het artikel dat u de chiefpriest zou moeten dienen beginnend vanaf het einde van deze maand. Nochtans, volgens uw verklaringen bij het Commissariaat-Generaal, zou u de positie van chiefpriest moeten innemen en werd dit al van u verwacht vanaf het moment dat uw grootvader in 2018 stierf. Ook zou de auteur van het artikel zich vergist hebben wanneer ze u letterlijk geciteerd zou hebben. U zou immers vermelden dat “de duivelse mannen werden agressief tegen ons” (zie administratief dossier). Gevraagd wie die ons precies is, geeft u aan dat dat een foutje is (NPO, p. 21). Deze bijzondere verschillen alsook het gesolliciteerd karakter van het artikel kunnen dan ook hoegenaamd de hierboven gemaakte pertinente vaststellingen niet wijzigen.

Verder legde u nog enkele foto's en een video voor van het altaar voor. Hieruit kan echter onmogelijk blijken dat het hier gaat om het bewuste altaar bij uw thuis. Ook de foto waar de vernieling van het altaar op afgebeeld staat, heeft een beperkte bewijswaarde – aangezien deze foto overal genomen kan zijn. Er kan geenszins worden aangetoond dat dit effectief gaat om het vernielde altaar van uw grootvader, noch dat u hier aan de oorzaak zou hebben gelegen. Tot slot legde u ook nog een dreigbrief neer, ook hier kan er niet bewezen worden dat deze brief effectief geschreven is door de Amuzi Progressive Union. Een dreigbrief heeft om evidente redenen beperkte bewijskracht aangezien de authenticiteit ervan moeilijk kan na gegaan worden.

Uit bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg worden geconcludeerd dat de door u naar voor gebrachte feiten en vrees niet heeft weten te overtuigen. Ten eerste is er de bijzonder laattijdige asielaanvraag – met name nadat uw andere procedures om een verblijfsvergunning te krijgen in België spaak liepen. Bovendien lijkt de kern van uw verhaal niet te kloppen en blijkt u niet geboren te zijn tijdens een volle maan wat nochtans, volgens u, een van de voorwaarden is om een chiefpriest te worden. De problemen die daaruit voortvloeiden worden bijgevolg ook niet als geloofwaardig geacht. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een beperkte kennis bezit van het traditionele geloof, hoewel u wel al sinds jongs af aan hiermee in contact zou zijn gekomen en opgeleid in zou zijn. Daarnaast faalde u om uw vervolgers te identificeren. Bovendien blijken er belangrijke verschillen tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas nog meer onderuit gehaald wordt. Tot slot blijkt dat u vijftien maanden zonder noemenswaardige problemen heeft kunnen verblijven in Lagos waardoor de vrees verder ondermijnd wordt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country->

[guidancenigeria-october-2021](#)) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel lijkt verzoeker de schending aan te voeren van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker tracht de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen aan de hand van volgend betoog:

"De bestreden beslissing motiveert haar weigering als volgt :
(...)

Ten eerste wordt hem verweten dat hij laattijdig zijn verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend bij de Belgische asielinstanties Hij kwam immers met een studentenvisum aan op 3.10.2016 doch door het feit dat hij niet slaagde voor zijn taalcursus on hij derhalve zijn studies niet vervolmaken.

Al die jaren heeft hij toch gepoogd m binnen het studiekader legaal te blijven doch door zijn gebrekkige Nederlandse kennis slaagde hij er niet in.

Inmiddels was voor verzoeker na het overlijden van zijn grootvader de vrees steeds concreter dat hij de opvolging moest waarborgen in geval van terugkeer.

Hierdoor heeft hij de weg naar de asielprocedure gevonden. De laattijdigheid neemt niets weg aan de ernst van de gegronde vrees die nog steeds actueel is bij een terugkeer

Verder verwijst de bestreden beslissing naar een brief gericht aan de faculteit godsdienstwetenschappen die doet vermoeden dat verzoeker zijn land zou hebben verlaten owv. studieredenen en niet uit vrees voor vervolging.

Hier meldt verzoeker dat hij zijn persoonlijke situatie niet wilde aankaarten bij de faculteit aangezien hij de brief alleen richtte met het oog op zijn studies, hetgeen een algemene brief uitmaakte en niet veel prijs gaf van zijn persoonlijke asielmotieven die overigens voor zijn inschrijving aan de faculteit niet relevant waren.

Hij maakte bovendien alleen melding van de groeperingen die in de wereld bekend zijn

Verder analyseert de bestreden beslissing de kenmerken waaraan moeten voldaan worden om iemand als opvolger voor de chiefpriest te kunnen benoemen -nl geboren tijdens de volle maan en op de derde marktdag volgens de Igbo kalender en het feit dat hij iet de eerstgeboren zoon in het gezin is. Verzoeker voert hierbij dat de opvolging werd medegedeeld door de voorouders dat hij de opvolger was omdat hij juist aan deze voorwaarden voldeed. Hij heeft dit nooit in twijfel getrokken des te meer omdat zijn weigering niet werd aanvaard om deze redenen dat hij de enige opvolger zou zijn

Verder haalt de bestreden beslissing aan dat hij onvoldoende kennis heeft over de opvolgingsceremonie en derhalve over dat geloof zodat zijn relaas als ongeloof vaardig moet worden beschouwd

Verzoeker haalt echter aan dat hij dat traditionele geloof niet bijtreedt en derhalve zijn kennis ook niet heeft verdiept maar vooral de nadruk legt op het feit dat zijn grootvader en vader hem als opvolger zien.

De bestreden beslissing, blijkt tevens te verwijzen naar het feit dat hij zich eerst een aantal namen zoals broeder A. (...) en vader K. (...) doch nadien deze naam weer vergat hoewel deze ene spilfiguur was in de procedure van bekering.

Het feit dat hij deze namen toch noemde en nadien de naam K. (...) vergat heeft te maken met de stress toestand waarin verzoeker verkeerde tijdens zijn interview en bepaalde feiten vergat.

Tijdens zijn verhoor voor DVZ haalt verzoeker aan dat bij ziek was doch werd er hier geen rekening mee gehouden om alsnog het interview uit te stellen. Dat er nadien tegenstrijdigheden in zijn relaas zijn geslopen is niet verwonderlijk.

Hij heeft echter die namen vernoemd zodat men ervan mag uitgaan dat hij ze wist.

De bestreden beslissing vervolgt dat de vermeende overreactie van uw vader in schrill contrast lijkt te staan met de gelatenheid van zijn moeder, broer en zus die het amdiaha geloof niet aanhingen en zou volgens de bestreden beslissing het relaas verder in twijfel trekken en ook gelet op de sfeer van religieuze verdraagzaamheid.

Verzoeker vermeldt echter dat het feit dat zijn vader chiefpriest was hij verantwoordelijk werd gesteld voor de opvolging en daarom zo over reageerde terwijl zijn moeder dit geloof niet aanhing en dus ook een volledige andere reactie had

Er werden een aantal tegenstrijdigheden genoteerd tussen verhoor DVZ en commissariaat doch verzoeker wijt dit aan het feit dat hij noteerde dat hij zich niet goed voelde op het moment van het verhoor bij DVZ en derhalve er een aantal tegenstrijdigheden konden opduiken

Er wordt hem ook verweten dat hij nog meer dan een jaar in Lagos verbleef vooraleer hij Nigeria verliet en geen urgentie aan de dag heeft gelegd

Verzoeker vermeldt ook vervolgd te zijn geweest door de aanhangers van het amadiaoha geloof en 4 aanvallen heeft getrotseerd. Hij kon echter geen specifieke beschrijving van de daders geven maar voegt documenten bij dit staven zodat men moeilijk kan zeggen dat hij ongestoord in Lagos heeft verbleven. Hij meldt hierbij dat hij zich schuil hield en dat hij nu nog steeds wordt teruggeroepen en hiervan een document heeft bijgebracht uitgaande van de Amuzi progressive union. In dit document blijkt duidelijk dat de hele Amuzi gemeenschap met de Mbaise raad van ouderen de onmiddellijke terugkeer van verzoeker vragen aan diens vader.

Dit bewijst dan ook dat de vrees voor zijn leven nog steeds reëel is.

Verzoeker antwoordt hierop dat hij zijn reis moest voorbereiden en hij zich steeds moest verstoppen tijdens verblijf in Lagos.

Hij voegde tevens een krantenknipsel bij nadat hij werd geïnterviewd via video-call op 21.05.2021. Dat er tegenstrijdigheden zijn met zijn relaas voor het CGVS heeft uiteraard meer te maken met de makers van dit interview en kunnen niet aangehaald worden als tegenbewijs om de ongeloofwaardigheid van zijn asiel aan te kaarten ;

De bedoeling van dit artikel was niet om zijn asielrelaas kracht bij te zetten maar eerder om dergelijke wanpraktijken in Nigeria aan te kaarten.

Verder haalt de bestreden beslissing aan dat er geen subsidiaire bescherming kan worden toegekend en voegt hierbij informatie van EASO Nigeria Security' situation 2021

Verzoeker haalt echter aan dat zijn regio nog steeds geteisterd wordt door horror attacks die nog zeer recentelijk zijn voorgevallen en waarvan hij krantenknipsels bij brengt.

Zo is het schering en inslag dat er in Imo State huizen worden afgebrand en jongeren die worden vermoord en de regering die niets onderneemt om dergelijke praktijken en willekeurig geweld te doen stoppen

Verzoeker vraagt de beslissing te hervormen gelet op de het gevaar dat zij loopt bij terugkeer naar haar land

Verzoeker vraagt daarom de bestreden beslissing te hervormen en haar minstens de hoedanigheid van vluchteling te geven conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, minstens te stellen dat zijn problemen aanleiding geven tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. (artikel 48/4 van de vreemdelingenwet)"

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden drie krantenknipsels (stuk 3) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Nigeria, te hebben verlaten uit vrees om gedood te worden omdat hij *chiefpriest* zou moeten worden van de *Amadioha* gemeenschap.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure een dreigbrief, foto's van een groep mensen en een altaar, een artikel in de *Announcer* krant van 28 mei 2021, een verzendlabel van DHL en een video van het altaar neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten').

Wat betreft het door verzoeker neergelegde krantenartikel in de *Announcer* krant (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten', nrs. 4 en 6), wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld:

"Om uw verzoek om internationale bescherming te staven, legt u een krantenartikel voor. Dit krantenartikel kwam er nadat u geïnterviewd werd op 26 mei 2021. Gevraagd naar de reden of aanleiding van de publicatie van dit artikel op dat tijdstip – meerdere jaren na het vermeende voorval binnen uw familie – geeft u aan dat u het probleem wou blootleggen aan de wereld. U geeft ook aan dat u niet eerder belde naar de krant omdat u nog hoopte kans te maken om hier in België te blijven via werk. Gezien uw pogingen tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning tot niets uitdraaiden, besloot u daarom toch het interview te doen omdat, zoals u letterlijk verklaart, u daar nog meer gevaar [zou] lopen (NPO, p.18). Gevraagd of u deze poging ondernam om zo uw asielprocedure te bevorderen, antwoordt u positief. Dat deze brief een gesolliciteerd karakter heeft, staat hierom buiten kijf. Daarenboven staan er in het artikel, waar zowel u als uw broer aan meewerkten, verschillende tegenstrijdigheden met uw verklaringen van het persoonlijk onderhoud waardoor de geloofwaardigheid van het document onderuit gehaald wordt. Zo staat er dat u, R. (...), de enige zoon bent die geboren is in uw familie (zie krantenartikel toegevoegd aan administratief dossier). Dit blijkt echter niet te kloppen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud. Daarmee geconfronteerd, geeft u aan dat ze een fout gemaakt hebben (NPO, p, 19). Verder vermeldt het artikel dat u de *chiefpriest* zou moeten dienen beginnend vanaf het einde van deze maand. Nochtans, volgens uw verklaringen bij het Commissariaat-Generaal, zou u de positie van *chiefpriest* moeten innemen en werd dit al van u verwacht vanaf het moment dat uw grootvader in 2018 stierf. Ook zou de auteur van het artikel zich vergist hebben wanneer ze u letterlijk geciteerd zou hebben. U zou immers vermelden dat "de duivelse mannen werden agressief tegen ons" (zie administratief dossier). Gevraagd wie die ons precies is, geeft u aan dat dat een foutje is (NPO, p. 21)."

Verzoeker voert aan dat de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen die hij bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) heeft afgelegd meer te maken hebben met de makers van het interview, doch hij beperkt zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs die bovendien, gezien de meerdere "fouten" die zouden zijn gemaakt, niet erg aannemelijk is. Dat verzoeker op 21 mei 2021 zou zijn geïnterviewd via *video-call*, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, is overigens tegenstrijdig met zijn verklaring die hij gedurende het persoonlijk onderhoud heeft afgelegd, namelijk dat hij op 26 mei 2021 werd geïnterviewd (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). De Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) volgt dan ook de adjunct-commissaris waar deze oordeelde dat de geloofwaardigheid van het document door de verschillende tegenstrijdigheden onderuit gehaald wordt. Waar verzoeker nog stelt dat de bedoeling van dit artikel niet was zijn asielrelaas kracht bij te zetten, maar eerder om dergelijke wanpraktijken in Nigeria aan te kaarten, wijst de Raad erop dat verzoeker weliswaar eerst verklaarde dat hij zijn probleem aan de wereld wou blootleggen, doch daarna bevestigend antwoordde op de vraag van de *protection officer* of hij het interview gedaan heeft om zijn asielprocedure te bevorderen (*ibid.*). Met dit summiere betoog weerlegt of ontkracht verzoeker dan ook niet dat het artikel een gesolliciteerd karakter heeft.

Gezien de verschillende tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en de inhoud van het krantenartikel en het gesolliciteerd karakter ervan, kan aan het door verzoeker neergelegde krantenartikel in de *Announcer* krant geen objectieve bewijswaarde worden toegekend.

Wat de overige door verzoeker neergelegde documenten betreft, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

“Verder legde u nog enkele foto’s en een video voor van het altaar voor. Hieruit kan echter onmogelijk blijken dat het hier gaat om het bewuste altaar bij uw thuis. Ook de foto waar de vernieling van het altaar op afgebeeld staat, heeft een beperkte bewijswaarde – aangezien deze foto overal genomen kan zijn. Er kan geenszins worden aangetoond dat dit effectief gaat om het vernielde altaar van uw grootvader, noch dat u hier aan de oorzaak zou hebben gelegen. Tot slot legde u ook nog een dreigbrief neer, ook hier kan er niet bewezen worden dat deze brief effectief geschreven is door de Amuzi Progressive Union. Een dreigbrief heeft om evidente redenen beperkte bewijskracht aangezien de authenticiteit ervan moeilijk kan na gegaan worden.”

Verzoeker voert louter aan dat uit de dreigbrief duidelijk blijkt dat de hele Amuzi gemeenschap met de Mbaise raad van ouderen zijn onmiddellijke terugkeer vragen aan zijn vader, doch hij weerlegt of ontkracht met dit betoog geenszins de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat er niet bewezen kan worden dat de brief effectief geschreven is door de *Amuzi Progressive Union*. Nu de authenticiteit ervan moeilijk kan worden nagegaan heeft deze dreigbrief slechts een beperkte bewijskracht.

De Raad besluit dat verzoeker een inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven met stukken, maar dat deze stukken op zich niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde stukken, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Te dezen is de Raad na lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker de door hem voorgehouden problemen en vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze wijst op de zeer laattijdige indiening van verzoekers verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

“U kwam aan op Belgisch grondgebied op 3 oktober 2016 met een studentenvisum. Nadat u niet slaagde voor uw taalcursus Nederlands, kon u ook niet beginnen aan uw opleiding verpleegkunde. Uw verblijfsvergunning werd bijgevolg niet meer hernieuwd. Dat u, bijna vier jaar na uw aankomst en na verschillende keren gefaald te hebben om een verblijfsvergunning te krijgen, zich pas wendt tot de Belgische asielinstanties om een verzoek om internationale bescherming in te dienen is bijgevolg buitengewoon frappant. Gevraagd waarom u niet direct bij uw aankomst een asielaanvraag indiende, geeft u aan dat u dacht dat u een legaal verblijfsstatuut zou verkrijgen als u uw studies zou afmaken (NPO, p. 16). Verder geeft u aan dat u geen informatie daarover heeft gekregen en u al die jaren probeerde om terug in het onderwijssysteem te raken (NPO, p.32). Overigens verklaart u dat u na de dood van de chiefpriest alle hoop verloor en u meer druk voelde om de rol over te nemen. Nochtans overleed uw grootvader, de chiefpriest, in 2018 terwijl u pas in 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende (NPO, p.27). Er kan echter redelijkerwijs verwacht worden van iemand die een gegronde vrees heeft op vervolging of kans heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zich informeert over de mogelijkheden om asiel aan te vragen en zich, bij aankomst, zo snel mogelijk wendt tot de bevoegde asielinstanties. Dat u dit naliet te doen, demonstreert

hoe u de bescherming noch noodzakelijk noch dringend vond en doet drastisch afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en de door u aangehaalde vrees."

Door louter de verklaringen te herhalen die hij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft afgelegd, met name dat hij al die jaren gepoogd heeft om binnen het studiekader legaal te blijven en dat zijn vrees dat hij de opvolging moest waarborgen na het overlijden van zijn grootvader steeds concreter werd, slaagt verzoeker er niet in de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen. De Raad is in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat van een persoon die een gegronde vrees heeft voor vervolging of die een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich informeert over de mogelijkheden om asiel aan te vragen en zich, bij aankomst, zo snel mogelijk wendt tot de bevoegde asielinstanties. Dat verzoeker dit naliet te doen, vormt een contraindicatie voor de ernst en/of de geloofwaardigheid van zijn relaas en van de door hem aangehaalde vrees.

Verder stelt de adjunct-commissaris terecht vast dat de brief die verzoeker schreef aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen de geloofwaardigheid van zijn (beweerde) vrees onderuithaalt. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"In deze brief maakt u op geen enkel moment gewag van de problemen die u persoonlijk gekend zou hebben in uw land van herkomst waardoor niet blijkt dat u uw land verlaten zou hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Meer zelfs, u kaart Boko Haram, ISIS en Al-Shabaab aan, maar laat na uw persoonlijke vrees neer te pennen. Dat u uw persoonlijke brief aan een universitair departement niet kenbaar zou willen maken, zou enigszins begrepen kunnen worden, zij het niet dat u daarnaast verklaart in deze brief – tot driemaal toe – vrijwillig te willen terugkeren naar uw land van herkomst. Geconfronteerd de inhoud van deze brief, geeft u aan dat u hoopte toegelaten te worden aan de faculteit om via deze opleiding priester te kunnen worden. Nochtans, blijkt uit uw brief dat u geen priester wou worden, maar een job wou krijgen bij het ministerie van Cultuur en Onderwijs om zo uw landgenoten op te leiden in deze materie. Bovendien begint u de brief door te stellen dat u naar België kwam om verpleegkunde te studeren. De inhoud van deze door u opgestelde brief doet verder de vermoedens rijzen dat u uw land van herkomst verlaten heeft omwille van studieredenen – en niet uit een gegronde vrees voor vervolging."

Verzoeker betoogt dat hij zijn persoonlijke situatie niet wilde aankaarten bij de faculteit, maar gaat eraan voorbij dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat begrepen kan worden dat hij zijn persoonlijke situatie aan een universitair departement niet kenbaar zou willen maken, maar niet dat hij in deze brief tot driemaal toe verklaart vrijwillig te willen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoekers verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij hoopte via een opleiding priester te kunnen worden zodat ze in Nigeria niets tegen hem zouden kunnen doen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p.16) is, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, tegenstrijdig met de inhoud van de brief. Met zijn betoog dat hij zijn persoonlijke situatie niet wilde aankaarten bij de faculteit, slaagt verzoeker er dan ook niet in om de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen. Door verder nog louter aan te voeren dat hij bovendien enkel melding maakte van de groeperingen die in de wereld bekend zijn, doet hij evenmin afbreuk aan de bovenstaande motieven.

Vervolgens oordeelt de adjunct-commissaris terecht dat de door verzoeker aangehaalde vrees om *chiefpriest* te moeten worden aan de hand van objectieve informatie in het water lijkt te vallen, aangezien verzoeker niet voldoet aan de door hem opgesomde vereisten waaraan een dergelijke opvolger moet voldoen, te meer nu hij niet de oudste – eerstgeboren zoon binnen zijn gezin is. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

"U geeft aan dat u uw land ontvluchtte omdat u vanaf uw geboorte benoemd werd als de opvolger van uw (groot)vader om te fungeren als chiefpriest van het Amadioha geloof. De opvolging wordt immers bepaald wanneer een zoon in de A. (...) -familie geboren zou zijn tijdens volle maan op de derde marktdag (in de Igbo kalender), Afor (NPO, p.18, 26). U verklaart dat u aan deze eisen voldeed en daarom aangesteld werd als toekomstige opvolger van de chiefpriest (NPO, p.26). Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt blijkt echter dat het op uw geboortedatum, 31 maart 1995, geen volle maan was. Deze vond immers plaats op 17 maart 1995 volgens info die werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Op de dag dat u geboren werd, op 31 maart 1995, begon er daarentegen een nieuwe maan (zie administratief dossier). Niet enkel dit blijkt niet te kloppen, ook werd u niet geboren op Afor marktdag, maar, zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, op Nkwo marktdag."

Dat de opvolging werd medegedeeld door zijn voorouders omdat hij juist aan deze voorwaarden voldeed en dat hij dit nooit in twijfel heeft getrokken omdat zijn weigering niet werd aanvaard nu hij de enige opvolger zou zijn, is een loutere bewering die bovendien aan de voorgaande vaststellingen niet de minste afbreuk doet. Nog daargelaten dat het al weinig aannemelijk is dat zijn voorouders zouden stellen dat hij de opvolger was omdat hij juist aan deze voorwaarden voldeed, terwijl dit niet het geval zou zijn, stelt de Raad vast dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aan de voorwaarden voldoet om in opvolging van zijn vader *chiefpriest* te worden en dat verzoekers vrees in dit verband dus ongegrond is. Bovendien kan van verzoeker, die zich tegen een dergelijke (beweerde) opvolging zou willen verzetten, worden verwacht dat hij minstens zou nagaan of hij inderdaad werkelijk aan deze voorwaarden voldeed, *quod non*.

Voorts wijst de adjunct-commissaris terecht op verzoekers beperkte kennis betreffende zijn (traditionele) geloof en de vermeende opvolging. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader uiteengezet:

“Zo blijkt dat het sinds uw geboorte al vast stond dat u uw grootvader zou moeten opvolgen. En hoewel u dat al vanaf uw tien jaar zou geweten hebben en voorbereid zou zijn om zijn rol over te nemen, blijven uw verklaringen over de feitelijke opvolging relatief vaag en weinig concreet. Zo kan u weinig vertellen over de opvolgingsceremonie. Gevraagd hoe dat precies in zijn werk gaat als u de positie zou aanvaarden, antwoordt u kort dat er een ceremonie zou zijn (NPO, p.28). Wanneer u gevraagd wordt dit uitgebreider uit te leggen (aangezien u hier toch op voorbereid zou zijn), treedt u echter niet in de details en blijft u oppervlakkig. Zo verklaart u dat er een grote ceremonie is met een speciale dans en offers van enkele dieren. Ook de rituelen en eedaflegging die daarmee aan te pas zouden komen, geeft u enkel wanneer de protection officer u hieraan herinnert (NPO, p.28). Ook wordt er gepolst naar uw algemene kennis van het traditionele geloof en wordt er u gevraagd naar de plaats die Amadioha innam of inneemt in het geloof. U verklaart dat er geen hiërarchie is. Wanneer de protection officer u vertelt dat Chukwu aan het hoofd staat van het geloof probeert u tevergeefs te overtuigen dat Chukwu en Amadioha dezelfde zijn. Uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat Chukwu niet dezelfde god is als Amadioha en dat er naast deze twee ook nog andere goden bestaan.”

Verzoeker kan niet overtuigen waar hij aanvoert dat hij dat traditionele geloof niet bijtreedt en dus zijn kennis niet heeft verdiept en waar hij vooral de nadruk legt of het feit dat zijn grootvader en vader hem als opvolger zien. Nu hij verklaarde dat het sinds zijn geboorte al vast stond dat hij zijn grootvader zou moeten opvolgen en hij dat al vanaf zijn tien jaar zou geweten hebben en voorbereid zou zijn geweest om zijn rol over te nemen (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26), kan van hem inderdaad verwacht worden dat hij meer kennis heeft over dit traditionele geloof en de vermeende opvolging waarvoor hij zou vrezen, zelfs indien hij dat traditionele geloof niet bijtreedt.

Verder oordeelt de adjunct-commissaris terecht dat verzoeker ook over de aanloop en de nasleep van de vermeende verwoesting van het altaar en zijn vertrek uit het dorp niet overtuigend blijkt te antwoorden, wat in de bestreden beslissing als volgt nader wordt toegelicht:

“Voor de vernieling van het altaar, riep u de hulp in van een priester en zijn gebedskrijgers, zo verklaart u (NPO, p.22, 28). Gevraagd wanneer u die priester ontmoette, geeft u aan dat dit gebeurde voor februari via broeder A. (...) (NPO, p.19). Opvallend is hoe u zich eerst de naam van deze priester, vader K. (...), lijkt de herinneren, maar dan even later, wanneer het nogmaals gevraagd wordt ter bevestiging, u meent deze vergeten te zijn en enkel de kerk waar hij toebehoorde kan herinneren (NPO, p.19, 22). Dat u de naam van zo'n belangrijk spilfiguur blijkt vergeten te zijn, doet de vraag rijzen of u effectief de priester heeft opgezocht om deze bekering uit te voeren.”

Waar verzoeker stelt dat het feit dat hij deze namen toch noemde en nadien de naam K. vergat, te maken heeft met de “*stress toestand*” waarin hij verkeerde tijdens zijn interview, wijst de Raad erop dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Daarenboven heeft verzoeker er tijdens het gehoor niet op gewezen dat hij kampte met stress waardoor hij zich bepaalde zaken niet kon herinneren. Dat hij echter die namen heeft vernoemd zodat men ervan mag uitgaan dat hij ze wist, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij de naam van K. later in het gehoor blijkt vergeten te zijn, wat de vraag doet rijzen of hij effectief de priester heeft opgezocht om de bekering uit te voeren. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo lijkt ook de vermeende overreactie van verzoekers vader in schril contrast te staan met diens gelatenheid ten aanzien van verzoekers moeder, broer en zus die het Amadioha geloof niet aanhingen, zoals in de bestreden beslissing terecht als volgt wordt vastgesteld:

“Hierbij dient er te worden opgemerkt dat uw dichte familieleden, uw zus en broer net als uw moeder, reeds christen zijn. Ook geeft u eerst aan dat de band met uw moeder goed is (NPO, p. 9). Daarna, wanneer de protection officer vraagt hoe uw ouders reageerden op de vernietiging van het altaar, verklaart u dat zij er heel slecht op reageerden en u niet meer zien als hun zoon en ze nooit bezorgd waren om u. Geconfronteerd met uw eerdere verklaring dat de band met uw moeder goed is, past u uw antwoord aan en verklaart u dat zij de enige was die een beetje om u gaf, maar niet veel (NPO, p.21). Nochtans, verklaarde u dat uw moeder het christelijk geloof aanhangt. Het is dan ook opmerkelijk dat zij uw standpunt niet steunde of begreep. Bovendien, zo blijkt uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, is het aanhangen van verschillende religies, geen probleem binnenin de familie. Zo verklaart u dat uw moeder geen lid meer is van het Amadioha geloof omdat ze haar interesse erin begon te verliezen nadat ze trouwde met uw vader. Uw vader blijkt dat geen enkel probleem te hebben gevonden (NPO, p.26) – net zoals het feit dat uw broer en zus christen zouden zijn en het traditionele geloof niet aanhangen. Gevraagd hoe uw vader ermee omgaat dat zijn kinderen allen christenen zijn, vermeldt u gewoon dat de communicatie niet sterk is (NPO, p.26). Bij de bewering dat uw vader u levend zou willen verbranden omdat u de positie van chiefpriest zou hebben geweigerd, kunnen dan ook behoorlijk wat vragen gesteld worden – in vergelijking met de beweerde berusting die hij zou hebben getoond ten aanzien uw andere dichte familieleden die het traditionele geloof al een lange tijd niet (meer) aanhingen. De vermeende overreactie van uw vader lijkt dan ook in schril contrast te staan met de gelatenheid ten aanzien van uw moeder, broer en zus die het Amadioha geloof niet aanhingen – waardoor uw relaas verder in twijfel kan worden getrokken. In een context van dergelijke religieuze verdraagzaamheid lijkt het erg vreemd te zijn dat men u in die mate zou willen vervolgen dat u voor uw leven zou moeten vrezen – indien al geloof kan worden gehecht aan de vermeende opvolging.”

De Raad stelt vast dat verzoeker is uitgegaan van een verkeerde lezing van de motieven van de bestreden beslissing waar hij in het verzoekschrift verwijst naar zijn verklaringen en betoogt dat het feit dat zijn vader chiefpriest was als gevolg had dat hij verantwoordelijk werd gesteld voor de opvolging en daarom zo overreageerde, terwijl zijn moeder dit geloof niet aanhing en dus ook een volledig andere reactie had. Er wordt in de bestreden beslissing immers niet gewezen op het contrast tussen de reacties van zijn vader en zijn moeder, doch wel op het contrast tussen de overreactie van zijn vader “ten aanzien van” verzoeker en de gelatenheid of berusting die verzoekers vader zou hebben getoond ten aanzien van verzoekers moeder, broer en zus die het traditionele geloof al een lange tijd niet meer aanhingen. Aldus slaagt verzoeker er niet in de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Verder merkt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker geen overtuigend antwoord kan geven over zijn eventuele vervolgers:

“Zo wordt er u gevraagd wie het moeilijk zou hebben met uw weigering. U geeft aan dat dit degenen zijn die nog steeds heel erg geloven in Amadioha. Gevraagd om dit meer te specificeren, verklaart u dat er heel veel mensen zijn en u dat niet allemaal kan bijhouden (NPO, p.29). Ook de agressors van de vier vermeende aanvallen op uw persoon, kan u niet identificeren. Wie u precies bedreigde of aanviel kan u overigens ook niet mededelen. (NPO, p.20)”

Waar verzoeker stelt dat hij documenten heeft bijgevoegd die staven dat hij vervolgd is geweest door de aanhangers van het Amadioha geloof en vier aanvallen heeft getrotseerd, wijst de Raad erop dat hierboven reeds werd gesteld dat de door hem neergelegde documenten niet kunnen volstaan om aan te tonen dat hij werkelijk (viermaal) zou zijn aangevallen. Verzoeker slaagt er dan ook niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing dat hij geen overtuigend antwoord kan geven over zijn eventuele vervolgers te ontkrachten of te weerleggen.

Vervolgens stelt de adjunct-commissaris op goede gronden vast dat er nog enkele tegenstrijdigheden zijn op te merken die verder de geloofwaardigheid van verzoekers relaas drastisch ondermijnen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u bij uw ouders woonde in Amuzi Ahiazu tot juni 2016. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal bent u er echter van overtuigd dat uw verhuis uit uw geboortestad ongeveer een jaar vroeger heeft plaatsgevonden, eind mei 2015. Geconfronteerd met deze discrepantie, beweert u dat u wel degelijk 2015 zei. Nadat u er nogmaals op gewezen wordt, verklaart u dat ze u niet goed zullen verstaan hebben en dat u er vrij zeker van bent dat u in 2015 Amazi Ahiazu verliet (NPO, p.5). Ook over de tijdspanne van uw verblijf in Lagos,

uw volgende woonplaats, kunt u geen duidelijkheid scheppen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud spreekt u over 15 maanden (NPO, p.6). Nochtans verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u daar maar 4 maanden verbleef. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, geeft u aan niet te weten waarom u dat zei (NPO, p.6). Uw antwoorden zijn bijgevolg weinig overtuigend. Bovendien kreeg u aan het begin van het interview de mogelijkheid om eventuele correcties of opmerkingen over dat interview te geven, maar vermeldde u enkel dat er zaken betreffende uw relatie en uw familie niet klopten (NPO, p.3)."

Verzoeker kan niet overtuigen waar hij aanvoert dat de tegenstrijdigheden tussen het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS te wijten zijn aan het feit dat hij op het moment van het gehoor bij de DVZ aanhaalde dat hij ziek was, maar dat hier geen rekening mee werd gehouden om alsnog het interview uit te stellen. Uit een lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker gedurende de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming inderdaad heeft aangegeven medische problemen te hebben (adm. doss., stuk 7, Deel DVZ, 'Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB)', onderdeel VI) en dat verzoeker ook later bij de DVZ (op 7 juni 2021) heeft aangegeven dat hij een neusprobleem heeft waardoor hij slijmen en moeite met ademen heeft. Hij verklaarde hier echter tevens gezond te zijn (*ibid.*, 'Verklaring DVZ', vraag 28). Hij heeft gedurende dit interview bovendien nergens aangegeven dat hij dermate last ondervond van zijn gezondheidsprobleem dat hij niet in staat zou zijn geweest om correcte en volledige verklaringen af te leggen. Bovendien heeft hij bij het invullen van de vragenlijst "*bijzondere procedure noden*" bij de DVZ op diezelfde dag (7 juni 2021) niet aangegeven dat er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, terwijl hem die vraag werd voorgelegd (*ibid.*, Vragenlijst 'bijzondere procedure noden' DVZ). Verder laat verzoeker na enige medische documenten bij te brengen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij te kampen had met medische problemen die ervoor kunnen zorgen dat hij niet in staat is correcte en volledige verklaringen af te leggen. Bovendien betwist verzoeker in zijn verzoekschrift niet dat hij aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS de mogelijkheid kreeg om eventuele correcties of opmerkingen over het gehoor bij de DVZ te geven, doch enkel vermeldde dat er zaken betreffende zijn relatie en familie niet klopten. Aldus slaagt verzoeker er niet in de voorgaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas nog verder.

Ten slotte wijst de adjunct-commissaris nog terecht op het feit dat verzoeker na zijn vertrek uit Amazi Ahiazu nog meer dan een jaar in Lagos verbleef vooraleer hij Nigeria verliet. Hierover wordt in de bestreden beslissing nog het volgende gesteld:

"Immers, van iemand die verdere vervolgingsfeiten vreest in het land van herkomst, kan een zekere urgentie om het land te verlaten worden verwacht. Het gebrek aan een dergelijke urgentie relativeert uw vrees voor vervolging op fundamentele wijze. Bovendien dient hierbij verder opgemerkt te worden dat u in deze lange periode in Lagos geen ernstige problemen heeft gekend – buiten een klein eenmalig dispuut met een buurman die ook afkomstig zou zijn van uw dorp. Dat de traditionalisten van uw dorp echter op geen enkel moment u zijn komen opzoeken, hoewel er een dorpeling wist dat u in Lagos vertoefde, doet verder ernstig afbreuk aan uw vrees voor vervolging. Bijgevolg heeft u zich succesvol van uw vermeende problemen kunnen onttrekken door uw geboortestreek te hebben verlaten en kan er niet ingezien worden waarom u bij een mogelijke terugkeer naar uw land van herkomst u niet in Lagos zou kunnen vestigen – indien al gelood kan worden gehecht aan uw vermeende problemen in uw geboortedorp – quod non."

Waar verzoeker herhaalt dat hij vervolgd is geweest door de aanhangers van het Amadioha geloof en vier aanvallen heeft getrotseerd en stelt dat hij documenten heeft bijgevoegd die staven dat hij werd aangevallen, zodat men moeilijk kan zeggen dat hij ongestoord in Lagos heeft verbleven, wijst de Raad er opnieuw op dat de door hem neergelegde documenten niet kunnen volstaan om aan te tonen dat hij werkelijk viermaal zou zijn aangevallen. Ook kan verzoeker niet overtuigen waar hij nog stelt dat hij zijn reis moest voorbereiden, maar zich wel schuilhield. De adjunct-commissaris heeft immers terecht geoordeeld dat van iemand die verdere vervolgingsfeiten vreest in het land van herkomst, een zekere urgentie om het land te verlaten kan worden verwacht en dat het gebrek aan een dergelijke urgentie verzoekers vrees voor vervolging op fundamentele wijze relativeert. Dat verzoeker zo lang heeft gewacht om effectief te vertrekken, vormt een contra-indicatie voor de ernst van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming. Nu hij verklaarde dat hij nog langer dan een jaar in Lagos verbleef alvorens uit Nigeria te vertrekken, kan het gegeven dat hij zijn reis diende voor te bereiden hiervoor geen afdoende verschuiving bieden. Waar verzoeker verder verwijst naar de dreigbrief die hij heeft neergelegd en in dit verband stelt dat hij nog steeds wordt teruggeroepen, wijst de Raad op wat er hierover hoger reeds werd geoordeeld, namelijk dat er niet bewezen kan worden dat de brief effectief geschreven is door de Amuzi

Progressive Union en dat deze dreigbrief slechts een beperkte bewijskracht heeft nu de authenticiteit ervan moeilijk kan worden nagegaan.

Bijgevolg treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze in de bestreden beslissing als volgt besluit: *“Uit bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg worden geconcludeerd dat de door u naar voor gebrachte feiten en vrees niet heeft weten te overtuigen. Ten eerste is er de bijzonder laattijdige asielaanvraag – met name nadat uw andere procedures om een verblijfsvergunning te krijgen in België spaak liepen. Bovendien lijkt de kern van uw verhaal niet te kloppen en blijkt u niet geboren te zijn tijdens een volle maan wat nochtans, volgens u, een van de voorwaarden is om een chiefpriest te worden. De problemen die daaruit voortvloeiden worden bijgevolg ook niet als geloofwaardig geacht. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u een beperkte kennis bezit van het traditionele geloof, hoewel u wel al sinds jongs af aan hiermee in contact zou zijn gekomen en opgeleid in zou zijn. Daarnaast faalde u om uw vervolgers te identificeren. Bovendien blijken er belangrijke verschillen tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas nog meer onderuit gehaald wordt. Tot slot blijkt dat u vijftien maanden zonder noemenswaardige problemen heeft kunnen verblijven in Lagos waardoor de vrees verder ondermijnd wordt.”*

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de adjunct-commissaris als volgt:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veelhoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker brengt geen informatie bij die aan deze motieven afbreuk zou kunnen doen. In één van de krantenknipsels uit een krant van 13 juli 2022 die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, wordt er onder meer gesteld dat jongeren een 38-jarige man in brand zouden hebben gestoken in Ngor Okpala, dat er vrouwen en kinderen zouden worden geslagen en dat er drie huizen, een winkel en een boerderij in brand zouden zijn gestoken. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift aan dat zijn regio "nog steeds" geteisterd wordt door "horror attacks" die nog zeer recentelijk zijn voorgevallen en dat het schering en inslag is dat er in Imo State huizen worden afgebrand en jongeren worden vermoord en dat de regering niets onderneemt om dergelijke prakijken en willekeurig geweld te doen stoppen. Dit kan echter niet uit het neergelegde krantenartikel blijken. De overige twee krantenknipsels betreffen louter een foto van mensen bij een rookwolk en een foto van een uitgebrande wagen. Er kan echter geenszins worden vastgesteld op welke plaats, op welk moment en in welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Bovendien wijst de Raad erop dat de krantenknipsels slechts fotokopieën betreffen en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Uit de krantenknipsels kan hoe dan ook niet blijken dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat de situatie in zijn land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN